

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Zelencu Ilie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 august 2016, în cauza penală privindu-l pe

Zelencu Ilie xxx, născut la xx, originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.03.2016 – 11.04.2016;

Instanța de apel: 23.05.2016 – 03.08.2016;

Instanța de recurs: 23.03.2017 – 17.05.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Telenești din 11 aprilie 2016, adoptată în procedură simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Zelencu I. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Cerința părții acuzării cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale din contul inculpatului, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Zelencu I. în beneficiul succesorului părții civile Avtuhov N. suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Zelencu I. la 13.10.2015 în jurul orelor 16³⁰, în urma conflictului apărut cu Bagrii V., întrucât cel din

urmă l-a prins pe inculpat în momentul ce a sustras un borcan de trei litri cu vin din beciul gospodăriei, drept urmare intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, după care l-a scos din ogradă în drum și în acel moment în mod repetat i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul în față, în rezultatul căreia Bagrii V. a căzut jos, iar ulterior l-a călcat cu piciorul pe cutia toracică, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 256 D din 25.11.2015 vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în formă de traumă închisă a toracelui cu fracturarea sternului, fracturi indirecte a costelor 2-9 pe linia între parastemală stângă și medioclaviculară stângă, 2-7 pe linia parastemală dreaptă, hemoragii în mușchii intercostali, complicată cu pneumonie postraumatică, excoriații și echimoze pe față, regiunea anterioară a toracelui și membre, fiind cauzate cu corpuri contodente. Vătămări ce au fost cauzate cu aproximativ 2-3 zile înaintea decesului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că prima instanță nu a dat eficiență prevederilor art. 75-76 Cod penal, și i-a stabilit o pedeapsă prea aspră în raport cu circumstanțele reținute la caz.

Inculpatul a menționat că, la caz au fost stabilite suficiente circumstanțe atenuante, precum ar fi: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale și comiterea infracțiunii în perioada minoratului, însă prima instanță nu le-a dat apreciere.

Astfel, inculpatul a concluzionat că prima instanță fără a ține cont de circumstanțele cauzei i-a stabilit o pedeapsă prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 august 2016, apelul declarat de către inculpat a fost respins, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, instanța de apel a reținut că prezenta cauză penală a fost examinată în prima instanță potrivit regulilor prevăzute pentru judecarea cauzelor în procedură simplificată, stipulate la art. 364/1 Cod de procedură penală.

Respectiv, instanța de apel a constatat că inculpatul Zelencu I. atât la faza urmăririi penale cât și în cadrul dezbaterilor din prima instanță și cea de apel, a recunoscut integral învinuirea formulată în rechizitoriu, precum și probele administrate ce confirmă învinuirea adusă, fapt ce a și influențat examinarea cauzei în procedură simplificată, și cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate în cauză, ce demonstrează comiterea de către inculpat a faptelor imputate. Starea de fapt a fost redată detaliat în conținutul sentinței de

condamnare, care denotă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea vătămării intenționate grave a integrității corporale, periculoasă pentru viață, ce a provocat decesul victimei în împrejurările de fapt a cauzei, stabilite prin învinuirea formulată în rechizitoriu, ceea ce determină inutilitatea expunerii lor repetate.

Astfel, instanța de apel a remarcat că prima instanță la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal și în special celor de la art. 70 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod procedură penală, care determină scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a ei, precum și comiterea infracțiunii în perioada minoratului și dreptul garantat a vinovatului de a beneficia de reducerea pedepsei penale în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, care îi asigură reducerea cu o 1/3 a termenului pedepsei cu închisoarea prevăzută la sancțiunea articolului incriminat.

Prin urmare, instanța de apel a punctat că, ținând cont de faptul, că potrivit art. 16 alin. (5) Cod procedură penală infracțiunea comisă de inculpat (art. 151 alin. (4) Cod penal) se califică ca fiind una deosebit de gravă, pentru care legiuitorul a prevăzut doar pedeapsa închisorii pe un termen de la opt la cincisprezece ani. Respectiv, prima instanță la calcularea pedepsei penale, corect a pus în aplicare dispozițiile art. 70 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod procedură penală, stabilindu-i inculpatului prin reducerea cuantumului, pedeapsa închisorii de cinci ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Totodată, instanța de apel a considerat juste aprecierile primei instanțe referitor la faptul că, pentru respectiva categorie de infracțiuni, legiuitorul nu a prevăzut posibilitatea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, ceea ce face imposibilă admiterea solicitării privind dispunerea executării condiționate a termenului stabilit al pedepsei penale.

În concluzie, instanța de apel a menționat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, și anume de: vârsta minoratului, căința sinceră, recunoașterea vinovăției, acceptarea examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, a fost considerată de către instanța de apel, ca fiind una echitabilă și proporțională, motiv pentru care instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge cerințele formulate de apelant, or careva temei legal de a atenua pedeapsa penală, precum s-a solicitat în cererea de apel, aceasta nu a stabilit.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Zelencu I. a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea hotărârilor instanțelor de fond și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului, inculpatul a indicat că în cauza dată sunt prezente circumstanțe atenuante, cum ar fi: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale și comiterea infracțiunii în perioada minoratului, însă prima instanță nu le-a luat în considerație la individualizarea pedepsei stabilite acestuia.

Așadar, recurentul fără a indica vreun temei de casare a deciziei contestate din lista temeiurilor prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat de inculpatul Zelencu I. menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece a fost declarat peste termen.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Reieșind din conținutul materialelor dosarului, se constată că decizia integrală a instanței de apel a fost pronunțată la 24 august 2016 în prezența inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 143) și tot în aceeași zi inculpatul a primit copia deciziei contra semnătură, ceea ce se confirmă prin recipisa anexată la cauza penală (f.d. 148).

Așadar, Colegiul penal remarcă că inculpatul primind decizia integrală în ziua pronunțării a avut posibilitate reală de a declara recurs ordinar, în termenul stabilit de lege.

În atare împrejurări, Colegiul penal constată că, în speța dată, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate integral la 24 august 2016, expiră la 26 septembrie 2016, aceasta fiind considerată ultima zi de declararea a recursului ordinar.

Prin urmare, Colegiul penal menționează faptul că, termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către inculpatul Zelencu I., deoarece acesta a declarat recursul ordinar la 07 martie 2017 (f.d. 167), adică cu mult timp peste termenul de 30 de zile, prevăzut de legislația procesual penală pentru a declara recurs ordinar.

În contextul dat, instanța de recurs consideră necesar de reținut că, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de către inculpatul Zelencu I. este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul *Zelencu Ilie xxx*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 august 2016, în propria cauză penală, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 iunie 2017.

Președinte
Judecător
Judecător

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru